

Ενότητα 5^η Ο πλούτος της αττικής γης

Τῶν Ἀθήνησι προεστηκότων ἔλεγόν τινες	Μερικοί από τους ηγέτες της Αθήνας ἔλεγαν
ὡς γινώσκουσι μὲν τὸ δίκαιον,	ὅτι δῆθεν γνωρίζουν το δίκαιο,
διὰ δὲ τὴν τοῦ πλήθους πενίαν	ὅμως λόγω της φτώχειας του λαοῦ
ἀναγκάζονται ἀδικώτεροι εἶναι περὶ τὰς πόλεις.	ἀναγκάζονται να εἶναι ἀδικοὶ ἀπέναντι στις (ἄλλες) πόλεις.
Ἐκ τούτου ἐπεχείρησα σκοπεῖν	Εξαιτίας αὐτοῦ ἐπιχείρησα να διερευνήσω
εἴ πῃ δύναιτ' ἂν οἱ πολῖται	αν θα μπορούσαν με κάποιο τρόπο οἱ πολῖτες
διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν.	να συντηρηθοῦν ἀπὸ τη χώρα τους.
Τοῦτο μὲν οὖν εὐθύς ἀνεφαίνετό μοι 1	Ἀρχισα, λοιπόν, να σχηματίζω την ἐξῆς γνώμη,
ὅτι ἡ χώρα πέφυκεν	ὅτι δηλαδή η χώρα εἶναι ἀπὸ τη φύση της ἰκανή
οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι.	να παρέχει πάρα πολλοὺς πόρους/ ἔσοδα.
Αἰ μὲν γὰρ ὤραι ἐνθάδε πρατόταταί εἰσιν·	Γιατί οἱ εποχές ἐδῶ εἶναι πάρα πολύ ἡπιες·
ἃ δὲ πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνει ἐνθάδε καρποφορεῖ.	καὶ τα φυτὰ που σε πολλὰ μέρη οὔτε καν φυτρώνουν καρποφοροῦν ἐδῶ.
Ὡσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα	Καὶ ὅπως ἀκριβῶς η γῆ ἔτσι καὶ η θάλασσα γύρω ἀπὸ τη χώρα
παμφορωτάτη ἐστίν.	παράγει κάθε λογῆς ἀγαθὰ,
Καὶ μὴν ὄσαπερ οἱ θεοὶ	Καὶ ἀσφαλῶς, ὅσα, βέβαια, οἱ θεοὶ
ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι,	ἀγαθὰ δίνουν σε κάθε εποχή
καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρῶαίτα τὰ μὲν ἄρχεται,	καὶ αὐτὰ ὅλα ἐδῶ πάρα πολύ νωρὶς ἀρχίζουν
ὄψιαίτατα δὲ λήγει.	καὶ πάρα πολύ ἀργὰ σταματοῦν.
Πρὸς τούτοις καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα.	Επιπλέον, η χώρα ἔχει καὶ παντοτινὰ ἀγαθὰ.
Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθονος,	Ἔτσι, ἀπὸ τη φύση ὑπάρχει σ' αὐτὴν ἀφθονο μάρμαρο,
ἐξ οὔ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται,	ἀπὸ το ὁποῖο γίνονται πάρα πολύ ὄμορφοι ναοί, πολύ ὠραῖοι βωμοί,
εὐπρεπέστατα δὲ θεοὶς ἀγάλματα.	καὶ πολύ κομψὰ για τους θεοὺς ἀγάλματα.
Ἔστι δὲ καὶ γῆ ἡ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν,	Υπάρχουν ὅμως καὶ μερικὲς περιοχές που, ὅταν καλλιεργοῦνται, δὲν παράγουν καρπούς,
ὀρυπτομένη δὲ πολλαπλασίους τρέφει ἢ εἰ σῖτον ἔφερε.	ὅταν ὅμως αξιοποιοῦνται για ἐξόρυξη, μποροῦν να θρέψουν πολύ περισσότερους ἀπ' ὅσους θα ἔτρεφαν, ἀν καλλιεργοῦνταν.
Καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι.	Καὶ ἀσφαλῶς ἔχει κοιτάσματα ἀργύρου.

Παράλληλα κείμενα

Πρώτο παράλληλο κείμενο

Στο παρακάτω απόσπασμα ο Περικλής εκφράζει την άποψη ότι ήρθε ο καιρός η Αθήνα να αξιοποιήσει τον πλούτο της, για να κατασκευάσει δημόσια έργα που θα φέρουν, πέρα από δόξα, ευπορία στους Αθηναίους, αφού θα δραστηριοποιήσουν όλους τους επαγγελματίες. Έτσι, όλοι θα έχουν εργασία και η πόλη θα έχει τη δύναμη να αναπτύσσεται και να συντηρείται μόνη της.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>[...] Δεῖ δὲ τῆς πόλεως κατεσκευασμένης ἰκανῶς τοῖς ἀναγκαίοις πρὸς τὸν πόλεμον, εἰς ταῦτα τὴν εὐπορίαν τρέπειν αὐτῆς, ἀφ' ὧν δόξα μὲν γενομένων αἰδῖος, εὐπορία δὲ γινομένων ἐτοίμη παρέσται, παντοδαπῆς ἐργασίας φανείσης καὶ ποικίλων χρειῶν, αἱ πᾶσαν μὲν τέχνην ἐγείρουσαι, πᾶσαν δὲ χεῖρα κινῶσαι, σχεδὸν ὅλην ποιῶσιν ἔμμισθον τὴν πόλιν, ἐξ αὐτῆς ἅμα κοσμουμένην καὶ τρεφομένην.</p> <p>Πλούταρχος, Περικλῆς 12.4</p>	<p>Πρέπει η πόλη, αφού ετοίμασε σε ικανοποιητικό βαθμό τα απαραίτητα για τον πόλεμο, σε αυτά τα έργα να διοχετεύει την ευπορία της, τα οποία θα χαρίσουν δόξα αθάνατη, αν γίνουν, ενώ όσο γίνονται, θα υπάρχει πραγματική ευημερία, αφού θα απαιτηθεί κάθε είδους εργασία και θα παραστεί κάθε είδους ανάγκη, οι οποίες δραστηριοποιώντας κάθε επαγγελματία και κινητοποιώντας όλα τα χέρια κάνει ἔμμισθο σχεδόν ὅλη την πόλη και ταυτόχρονα (την κάνει) να αναπτύσσεται και να συντηρείται από μόνη της.</p>

Δεύτερο παράλληλο κείμενο

Ο Ισοκράτης στον λόγο του *Περὶ εἰρήνης* προτρέπει τους Αθηναίους να εγκαταλείψουν την επεκτατική πολιτική και να περιοριστούν στα ὅρια του δικῆς τους κράτους. Ζώντας ειρηνικά και χωρίς πολέμους, οι Αθηναῖοι θα γίνουν διαρκῶς πλουσιότεροι, αφού θα ἔχουν απαλλαγεί από τις εισφορές για τον πόλεμο και θα αναπτύχθει το εμπόριο.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>[...] Δεῖ δὲ τῆς πόλεως κατεσκευασμένης ἰκανῶς τοῖς ἀναγκαίοις πρὸς τὸν πόλεμον, εἰς ταῦτα τὴν εὐπορίαν τρέπειν αὐτῆς, ἀφ' ὧν δόξα μὲν γενομένων αἰδῖος, εὐπορία δὲ γινομένων ἐτοίμη παρέσται, παντοδαπῆς ἐργασίας φανείσης καὶ ποικίλων χρειῶν, αἱ πᾶσαν μὲν τέχνην ἐγείρουσαι, πᾶσαν δὲ χεῖρα κινῶσαι, σχεδὸν ὅλην ποιῶσιν ἔμμισθον τὴν πόλιν, ἐξ αὐτῆς ἅμα κοσμουμένην καὶ τρεφομένην.</p> <p>Πλούταρχος, Περικλῆς 12.4</p>	<p>Αν κάνουμε την ειρήνη και αν ἔχουμε τέτοια συμπεριφορά ὅπως ορίζουν οι κοινές συνθήκες, θα κατοικήσουμε την πόλη με πολλή ασφάλεια, αφού απαλλαγούμε από πολέμους και κινδύνους και αναταραχή, στην οποία τώρα ἔχουμε περιέλθει, και κάθε ημέρα θα αυξάνουμε τον πλούτο, ανακουφισμένοι από τις εισφορές και τις τριηραρχίες και από τις άλλες λειτουργίες τις σχετικές με τον πόλεμο, χωρίς φόβο καλλιεργώντας τη γη και ταξιδεύοντας στη θάλασσα και ασχολούμενοι με τις άλλες εργασίες, οι οποίες τώρα ἔχουν εκλείψει εξαιτίας του πολέμου. Και θα δούμε την πόλη να ἔχει διπλάσια ἔσοδα από ὅσα εισπράττει τώρα και να είναι γεμάτη από εμπόρους και ξένους και μετοίκους, από τους οποίους τώρα ἔχει ερημώσει.</p>